

עו"ד קינג, שהגן על הנאשמת עד כה, הועיק לעזרתו את גדול הסניגורים במדינה, עו"ד א. לויצקי, אשר קם (לאחר שרבה גפן הודתה באשמה) ו אמר בקולו העמוק והערב: "לא ייתכן כי אם בישראל תעשה כדברים המיוחסים לה". כפי הנראה היה כבוד השופט קנת סבור אחרת. וכן סבורה אשה אחרת באולם — מרים בן-פורת, התובעת, שהופיעה במשפט זה כעו"ד זרתו של הקטיגור א. ש. מויאל (לפני חדשים מספר השיגה התובעת בן-פורת עונש מית כקטיגור במשפט רצח — המקרה הראשון במדינה).

עתה ממשכות לעמוד זו מזל זו שתי הנשים, הנאשמת והתובעת, כש בית הדין מטפל ביתר שבע האשמות. באולם נראים קרובי החולים שנפטרו במוסד. אותם אנשים אומללים היו בלתי שפויים בדעתם, ועל כן חוק שבעתיים רגש הרחמנות אצל קרוביהם, נוכח האשמה המיוחסת לבעלת המוסד, שקיבלה על עצמה לטפל בהם תמורת תשלום כסף.

כשלעצמה, כאמור, הרי זוהי פרשה דרמטית, ואולם אם יסיקו הנוגעים בדבר (לאו דוקא בית המשפט) את המסקנה הרחבה והציבורית בדבר בתי חולים במדינה בכלל?

מעשה בדגל אדום

דגלון אדום הונף מעל מחסן באחד המחנות הצבאיים בארץ, כדי להודיע לכל: סכנה, כי בתוך המחסן נמצאים חמרי נפץ. אולם חמרי הנפץ באותו מחסן לא היו אלא כמויות גדולות של סוכר, קמח, אטריות, פתיקים, קואקר, שעועית וכו' וכו'. כדוגמת השעונים ש שיחקו תפקיד של בשר (ראה "ההתחפשו" עולם הזה" מספר 665). "ההתחפשו" שקים אלה לחמרי נפץ. ובמקום רבנים ושליחים על סיפון "נגבה", כאן קצין צ. ה. ל. (שהסתיע בסמל ועוד חייל).

הסוורה היוצאה בכמויות צבאיות והובאה "למחסן" אורחי — דירתה של אחות חייל בשכונת התקווה. אולם כמה ימים אחר כך, והסוורה עודנה מחכה לבעליה, הוקף הבית על ידי משטרה ואנשי הפיקוח על המזון ומכאן ואילך נתגלגלה הפרשה לבית המשפט.

ואולם מאחורי הפרגוד של עלילה זאת נתחוללה אפיוודה דרמטית וסני טימנטלית. משנתפסה הסוורה, והשעה חמש לפנות בוקר, נפגשו במקום שני ירודים מימי המחנת בהעפלה: הפקח הראשי והקצין הנאשם.

"אתה?" אמר הפקח. הקצין שתק. השעה היתה מוקדמת מכדי שיתחיל לה פקח בפעולה משרדית: רישום דו"ח ועוד, ועל כן הזמין את חברו לשעבר לביתו וכבדו בארוחת בוקר. אשת ה פקח הכינה קפה טרי ושני הידידים ישבו ליד השלחן. הקצין גולל את כל הפרשה והפקח רשם מלה במלה ("קשה היה לי לשמוע את כל זה מאיש מה תרת לשעבר ושאלתי: כיצד יכולת ל רדת כל כך?" — מסר אח"כ הפקח בעזרתו).

וכאשר קרא אח"כ את העדות ובי קש מהקצין שיתחום עליה, נמלך הנ אשם לפתע בדעתו. "אוכל להכניש את הכל בבית המשפט ותצטרכו להוכיח". ועל כך אמר לו הפקח: "נכון, אם לא תחתום אצטרך להשמיד את העדות, כי אין לה כל ערך... אני יכול גם לבקש שישחררו אותי מהתפקיד הזה מסיבות סניטימנטליות אישיות... אולם אז — אומר עליך כי אתה שפל, וכי איש כבוד מימי המחנת ירד תהומה. ולא ארצה לראות את פרצופך. וקיימת גם דרך שניה, והיא מתאימה לך יותר: תגלה את האמת כגבורה בדין ותחזור למוטב".

והקצין בחר בדרך השנייה.

יושבי, תיפאי לא הבריאו

פרשה דרמטית ומוזעזת ביותר נפ רשת עתה בבית הדין המחוזי בתל-אביב (בפני כבוד השופט מקס קנת) כש בשולי החומר העובדתי-המשפטי מתבלט והולך רקע ציבורי, שאינם אינו מהווה חלק מהמשפט אך אינו משתמע לשהי פנים.

הנאשמת, רבקה גפן, לשעבר בעלת בית חולירוח, "תיפאי", נידונה השבוע למאסר שנה וחצי ונקנסה בחמשת אל- פים לירות, ועודנה עומדת בדין על שבע אשמות דומות לזו. גור-הדין הנפרד בא מאחר שהודתה באחת ממשוניה האשמות.

השאלה הציבורית המשתקפת במש פט רציני ונדר זה היא: באיזו מדה רשאי אדם פרטי להחזיק בית חולים, היינו להפיק תועלת מהעובדה המע ציבה שאנשים זקוקים למקום ריפוא, ומבלי שתהיה עליו בקורת (וכל שכן חולים שהם חסרי ישע ואינם יודעים את הנעשה בהם).

איך התגלה העניין

פרשת בית החולים "תיפאי" נתגלתה לפני כשנתיים, כשמשרד הבריאות הממ- שלתי שם לב לכך, שבאותו מוסד נפטרו במשך כמה חודשים למעלה מעשרים חולי רוח. עובדה זאת עוררה חשד שמה קיימת בבית חולים זה הונחה. חקירת משרד הבריאות התגלתה במ שותף עם אגף חקירת הפשעים של מטה המשטרה (שעמד באותם הימים תחת פיקודו של רם לוסיגיירון). השאלה שעמדה אז בפני החוקרים, היודעים את קשיי ההוכחה המשפטית, היתה כיצד להשיג עובדות, אשר במרוצת הו מן, עת הגיע הדבר לבית הדין, ישמשו הוכחה.

החקירה

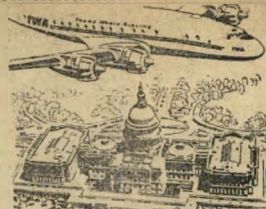
מיד עם עלות החשד אירע במוסד מקרה נוסף של מוות והחוקרים ניצלו את העובדה הטראגית לחקירה: בו ביום נערך ניתוח הגופה. הנפטר היה שלמה טיבור, בן 25, (אשר מקץ שנתיים הודתה בעלת המוסד בגרימת מותו). ד"ר אלכסנדר מלחי, מנהל ביה"ח בפר- דס כץ באותה תקופה, בדק את הגופה ומצא בה סימני הונחה חמורים, שחפת, טיפוס ואפיסת כוחות כתוצאה משוערה של חוסר תזונה. יחד עם זה הוצאו מה קבר עוד שתי גופות של חולים, שנפ- טרו קודם לכן, וגם אלה נבדקו. בסך הכל, בתום החקירה, הוגשו שמונה האשמות נגד בעלי המוסד, שנאשמו בגרימת מותם של שמונה חולי רוח.

העדים שתקו

בחקירה המוקדמת שהתנהלה בתל- אביב לפני כשמונה חודשים נחקרו למע לה משלשים עדים, — רופאים, סאני טארים ועובדי המוסד, שגוללו בפני השופט החוקר את הנוחיה. במוסד שרר לכלוך, החולים ישנו על מזרנים קרועים על הרצפה, לא טיפ- לו בהם, לא ניתן להם אוכל מספיק ("כוס חלב מהול בדלי מים — כזה היה המרק" — סיפר הטבח). היו גם קושרים את ידיהם ורגליהם של חו- לים משתוללים, כדי להביא "שקט" לפרסונל וכי וכי. בין העדים היו גם רופאי קופת חולים, אשר סיפרו, כי בבקוריהם במוסד בהזדמנויות שונות שמ לב לכך, שהמצב שם היה למטה מכל בקורת.

אשה מוז אשה

לפני חדשים אחדים ביטלה התביעה הכללית את האשמה נגד שמואל גפן, בעלה של הנאשמת שנשארה בודדת על ספסל הנאשמים משהובא המשפט בפני ביה"ד המחוזי.

ט.ו.א. לאמריקה

מטוסים משובחים בעלי 4 מנועים, ציט אביריקא מנוסה. פנו אל סוכן הנסיעה שלך אי טלפן

ט.ו.א. תל-אביב 5786

פ ר י ז
ר ו מ א

פ ס נ ת ר י ם
מפירות ידועות — במבחר גדול וסטרמן, ת"א, רח' רש"י 9

כחובין
מטוסיאן

של

שלטוקס

מגן על בדיאות ילדיך מפני מחלות הקיץ

שלטוקס מסמיר באופן מדי ובזבזים יחשמים ונחקרים אחרים נושאי מחלות.

להשיג בכל חנויות המכלת ובתי-מרקחה ובסוכנויות חב' יש"ל והפצת חיסיקלים בכל הארץ.

תאיץ נוח

ספת "שילוח"

ביום

ספת פרדייז מודל שנת 1950

בנילו

פרדייז

מאת פוטו ברנר תבקש איך במצלמה להשתמש בקנותך מצלמה, חלקים, סילמים, פלסות, נייר וכו', עומד לרשותך נסיוני של 25 שנים. בתור בית מסחר ראשון במקצוע. פיתוח, העתקות, הגדלות, מכירה, קניה, החלפה. פיתוח מיוחד של סילמים קטנים.

(EXTRA FINE GRAIN)

פוטו-ברנר

חיפה והחלום זכ

בנת-ה' שבירא ט. 4137